

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

Warszawa, dnia 3 lutego 2009 roku

BMP-0724-5/09/AK

Pan
Bogdan BORUSEWICZ

Marszałek Senatu RP

W nawiązaniu do pisma z dnia 23 grudnia 2008 roku (sygn. BPS/DSK-043-1215/08), przekazującego tekst oświadczenia złożonego przez Senatora RP Pana Kazimierza Jaworskiego podczas 24. posiedzenia Senatu RP w dniu 19 grudnia 2008 roku w sprawie dokonywania zabiegów usunięcia ciąży przez obywatelki polskie poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie przedstawiam następujące informacje.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej oraz wejście z dniem 21 grudnia 2007 roku do strefy Schengen spowodowało zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych strefy Schengen, związane z liberalizacją przepisów w zakresie swobody poruszania się. Przekraczanie granicy możliwe jest obecnie w dowolnym miejscu i w dowolnym czasie, bez względu na obywatelstwo podróżujących. Z wjazdem na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie są związane żadne szczególne formalności.

Obywatele Polski uzyskali możliwość w pełni swobodnego podróżowania po obszarze Schengen, co oznacza jednak, iż brak jest formalnych podstaw monitorowania celu wyjazdów obywateli (obywatelek) RP do krajów Unii Europejskiej.

Warunkiem odpowiedzialności za czyn popełniony poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej – co dotyczy zarówno obywatela polskiego, jak i cudzoziemca – jest uznanie takiego czynu za przestępstwo również przez prawo obowiązujące w miejscu jego popełnienia. Warunek ten jest zatem spełniony, jeżeli popełniony czyn jest przestępstwem zarówno według prawa polskiego, jak i prawa miejsca jego popełnienia (vide: art. 111 *Kodeksu karnego*).

W tym miejscu wskazać należy, iż polski *Kodeks karny* w art. 152 § 1 i 2 przewiduje karę pozbawienia wolności dla osoby, która przerywa ciążę kobiety ciężarnej za jej zgodą, ale wbrew przepisom ustawy, lub udziela ciężarnej pomocy w takim działaniu, względnie nakłania ją

do tego. Natomiast art. 153 § 1 *kk* określa typ kwalifikowany przestępstwa przerwania ciąży, polegający na stosowaniu wobec kobiety przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny i doprowadzeniu w konsekwencji do zabiegu przerwania ciąży.

Podkreślenia wymaga, iż nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu zabronionego zachowanie kobiety polegające na przerwaniu swojej ciąży lub zezwoleniu na jej przerwaniu.

Odnosząc się zaś do kwestii oceny skuteczności obowiązujących przepisów prawa dotyczących ochrony dzieci nienarodzonych pragnę poinformować, iż w opinii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji obowiązujące w tym zakresie regulacje prawno-karne, odnoszące się do zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji są właściwe. Tym bardziej nie wydaje się aby zmiana przepisów zmierzająca do zaostrzenia polityki karnej w wyżej wskazanym przedmiocie mogła przynieść pożądany efekt.

Niemniej jednak wskazać należy, iż dokonanie kompleksowej oceny poruszonej w wystąpieniu problematyki, uwzględniającej między innymi również analizę przepisów ustawy z dnia 7 stycznia 1993 roku *o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży* (Dz. U. Nr 17, poz. 78 z późn. zm.), wykracza poza zakres właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
M. Kopała
z up. Adama Kopała
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych
w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

M
30.08